

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch** (Κάτω Χώρες) στις 18 Μαρτίου 2022 — F κατά **Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Υπόθεση C-208/22)

(2022/C 257/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: F

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών του σκέψεων 3, 32 και 39 και σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό την έννοια ότι η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών είναι αδιαίρετη και, επομένως, σοβαρές και συστηματικές παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, διαπραττόμενες, πριν τη μεταφορά, από το ενδεχομένως υπεύθυνο κράτος μέλος εις βάρος υπηκόων τρίτων χωρών ως προς τους οποίους δεν έχει (ακόμη) εκδοθεί απόφαση επιστροφής δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο III, εμποδίζουν απολύτως τη μεταφορά στο εν λόγω κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, εάν το κράτος μέλος το οποίο είναι ενδεχομένως υπεύθυνο παραβιάζει με σοβαρό και συστηματικό τρόπο το δικαίο της Ένωσης, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά δεν επιτρέπεται να στηρίζεται, στο πλαίσιο του κανονισμού Δουβλίνο III, άνευ άλλου τινός στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών, αλλά οφείλει να άρει κάθε αμφιβολία ότι ο αιτών δεν θα περιέλθει μετά τη μεταφορά του σε κατάσταση ασύμβατη προς το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αντίστοιχα οφείλει να αποδεικνύει επαρκώς ότι τούτο δεν θα συμβεί;
- 3) Με ποια αποδεικτικά μέσα μπορεί ο αιτών να στηρίξει τα επιχειρήματά του ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III αντιτίθεται στη μεταφορά του και ποιος βαθμός βαθμός αποδείξεως απαιτείται εν προκειμένω; Έχει το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, λαμβανομένων υπόψη των αναφορών στο κερτημένο της Ένωσης που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού Δουβλίνο III, υποχρέωση συνεργασίας και/ή εξακρίβωσης ή πρέπει, σε περίπτωση σοβαρών και συστηματικών παραβιάσεων θεμελιωδών δικαιωμάτων έναντι υπηκόων τρίτων χωρών, να λαμβάνονται επιμέρους εγγυήσεις από το υπεύθυνο κράτος μέλος ως προς το ότι θα γίνουν (όντως) σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα του αιτούντος άσυλο μετά τη μεταφορά του; Διαφέρει η απάντηση στο ερώτημα αυτό αν ο αιτών βρίσκεται σε αποδεικτική αδυναμία εφόσον δεν μπορεί να τεκμηριώσει με έγγραφα τις συνεπείς και λεπτομερείς δηλώσεις του, ενώ κάτι τέτοιο, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των δηλώσεων, δεν μπορεί να αναμένεται;
- 4) Διαφοροποιείται η απάντηση στα ανωτέρω υποερωτήματα του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, αν ο αιτών αποδεικνύει επαρκώς ότι η υποβολή διοικητικών ενστάσεων ενώπιον των αρχών και/ή η άσκηση ενδίκων βοηθημάτων στο υπεύθυνο κράτος μέλος δεν είναι δυνατές και/ή αποτελεσματικές;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Hamburg** (Γερμανία) στις 18 Μαρτίου 2022 — **Stappert Deutschland GmbH** κατά **Hauptzollamt Hannover**

(Υπόθεση C-210/22)

(2022/C 257/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Stappert Deutschland GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hannover

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Εμπίπτει στον όρο «είδη [σωλήνων] με καθορισμένη μορφή κοίλα» που περιλαμβάνεται στον κανόνα καταγωγής σχετικά με τη διάκριση 7304 41 του Εναρμονισμένου Συστήματος (στο εξής: ΕΣ), στο παράρτημα 22-01 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾ (στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός του ΕΤΚ), και εξαρτά την απόκτηση καταγωγής από την «αλλαγή δασμολογικής κατάταξης από τα κοίλα είδη με καθορισμένη μορφή της διάκρισης 7304 49» (κανόνας καταγωγής των ειδών με καθορισμένη μορφή κοίλα) ύλη που υπάγεται στη διάκριση 7304 49 του ΕΣ και έχει υποβληθεί σε τελική κατεργασία εν θερμώ, η οποία είναι ίσια και με τοιχώματα με ομοιόμορφο πάχος και δεν πληροί τις απαιτήσεις τεχνικού προτύπου για τους μη συγκολλημένους σωλήνες από ανοξείδωτο χάλυβα που έχουν υποβληθεί σε τελική κατεργασία εν θερμώ και από την οποία έχουν παραχθεί μέσω κατεργασίας εν ψυχρώ σωλήνες με άλλη μορφή και διαφορετικό πάχος;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα ή σε περίπτωση που η απάντηση σε αυτό παρέλκει: Παραβιάζει ο κανόνας καταγωγής των ειδών με καθορισμένη μορφή κοίλα τα άρθρα 60, παράγραφος 2, 284 του ΕΤΚ ⁽²⁾ και 290 ΣΛΕΕ, διότι
 - α) στερείται αιτιολογίας,
 - β) είναι υπερβολικά ασαφής ή
 - γ) πράξεις μεταποιήσεως στις οποίες θα έπρεπε σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του ΕΤΚ να βασίζεται η καταγωγή εξαιρούνται από την αιτιολόγηση της καταγωγής[;]
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα: Η απόκτηση της καταγωγής εμπορευμάτων που υπάγονται στη διάκριση 7304 41 του ΕΣ καθορίζεται στη διαφορά της κύριας δίκης βάσει του κανόνα καταγωγής σχετικά με τη διάκριση 7304 41 του ΕΣ, ήτοι του κανόνα «CΤΗ» ο οποίος προβλέπεται στο παράρτημα 22-01 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού του ΕΤΚ, βάσει του επικουρικού κανόνα σχετικά με το κεφάλαιο 73 του ΕΣ, ο οποίος προβλέπεται στο παράρτημα 22-01 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού του ΕΚΤ ή βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 2, του ΕΤΚ;

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2446 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2015, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2015, L 343, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-220/22)

(2022/C 257/30)

Γλώσσα διαδικασίας: πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Melo Samraio και M. Noll-Ehlers)

Καής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα XI, μέρος Β, της οδηγίας 2008/50/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη ⁽¹⁾, καθώςον υπερέβη, κατά τρόπο συστηματικό και διαρκή, την ετήσια οριακή τιμή του ΝΟ₂, από την 1η Ιανουαρίου 2010, στις ζώνες PT-3001 Lisboa Norte, PT-1004 Porto Litoral και PT-1009 Entre Douro e Minho (πρώην PT-1001 Braga).